

ANTVORSKOV LØBET

AF Gert Pedersen, Fyns Politiidrætsforening

FOTOS Peter Wihan, Slagelse PI

De myldrede til, alle politifolkene. Naturligvis kom de, der holder det hele oppe. En bil fra Nordjylland, fra Midtjylland, Vestjylland, Trekantområdet, Syddanmark, Fyn – alle mødte til Peter Wihans traditionsløb. Selvfølgelig var der også de sædvanlige venner fra Sjælland, men det glædelige var at en hel del lokale (Slagelse og København), der ikke havde så langt at køre, ville ofre en halv fridag på at lade sig udfordre i at finde vej i en skov.

Antvorskovløbet er et traditionsløb, men ikke mere traditionelt end at løbet nu skulle foregå i Harrested Skov, et sted som ingen af os havde prøvet før i orienteringssammenhæng. Peter havde nemlig indgået kompagniskab med Hanne Fogh som banelægger, og så kom der nye muligheder på bordet. Om det var for at skræmme deltagerne bort, vides ikke, men stævneledelsen spredte rygter om brombærkrat, brændenælder, bregner, bakker samt en natur, der ikke alle steder lignede kortet. Heldigvis er orienteringsløbere ikke så lette at skræmme, så vi mødte op, og det viste sig, at der var visse overdrivelser.

Vi fik en dejlig tur, i varmt tørvejr midt mellem regnbygerne, i en varieret skov med mange forskellige slags bevoksninger. Hanne Fogh havde lavet nogle udfordrende, men fair baner, så de fleste var godt tilfredse, mens enkelte var ret utilfredse – med deres egen præstation.

Hvordan laver man så en udfordrende bane? Orienteringskonkurrence handler om at finde

vej fra sted til sted på den hurtigst mulige måde, og hurtigst går det, hvis rutinen er stor, så tænkearbejdet bliver lille. Det handler derfor for banelæggeren om at modvirke rutine. Der er forskel på kravet om koncentration, hvis der er kort eller langt til næste sted. Der er forskel på, om der skal læses kort og naturdetaljer, eller om man blot skal holde en retning. Der er forskel på, om man skal fortsætte i samme retning, eller om man skal dreje i en eller anden vinkel.

Se eksempel i 4-5-6-7: Du har fundet post 4 og finder retningen mod 5. Pas på at få læst de prikkede bevoksningsgrænser rigtigt, også i naturen, og hold så øje med grøfterne, så du ikke kommer ud ad en forkert. Ved post 5 skal du dreje til højre, men hvor meget til højre, for det er bare et lille hul midt i skoven, du skal finde, og i den uoverskuelige skov er det ikke til at se langt. Så bliver det lettere, for du skal bare lidt op ad en bakke og finde en grøfteende. Nej, for du skal dels dreje i den rigtige vinkel, og så skal du vide, hvornår grøfteenden skal dukke op i det høje græs, for ellers løber du bare forbi.

Eksempel 12 – 13 – 14: Først langt og lidt ned ad bakke, så man får fart på, men pas på ikke at forveksle grøfterne. Vær særligt opmærksom på bevoksningsgrænserne, så man kommer ind i "slusen" til posten. Men så – Onde Hanne Banelægger, skal man dreje igen, på et kort stræk, næsten bagud, op ad en skråning til en vej, men hvor står man på vejen, er retningen rigtig?

Trods "fælderne" var alle vist godt tilfredse med udfordringerne.

Det hele sluttede i Søbyhallen med mad og præmieuddeling, hvor alle heldigvis kunne håbe på lodtrækningspræmierne. Jeg håber, at alle de, der prøvede for første, eller anden gang, har fået lyst til at prøve igen. De skal være så velkomne.

